

mainatges d'òc PLUMALHON

La Calypso

Retrenisson milièrs de tambors.

Es la « Danberrada ».

L'estercorari gròs

Gorriñ e
Pipaut

(5,70 €)
04-6733

L'estercorari gròs

Lo grand predator de las mars

Un cap de rapaç, un bec crocut, d'uèlhs pochuts, un plumatge de tartana, de patas palmadas : es l'estercorari gròs.

Ça que la, i nos enganem pas : los estercoraris gròsses son pas de rapaces. Son d'aucèls de mar. Mas son de predators de crenjar que caçan dins las colonias d'aucèls.

Los estercoraris gròsses pòdon pesar fins a 1,600 kg per una envergadura de 1,4 m. Son mai que mai solitaris e s'acoblan sonque pendent lo periòde de reproduccion. Aqueles

cobles se resèrvan un carrat de landa per i far lo nis.

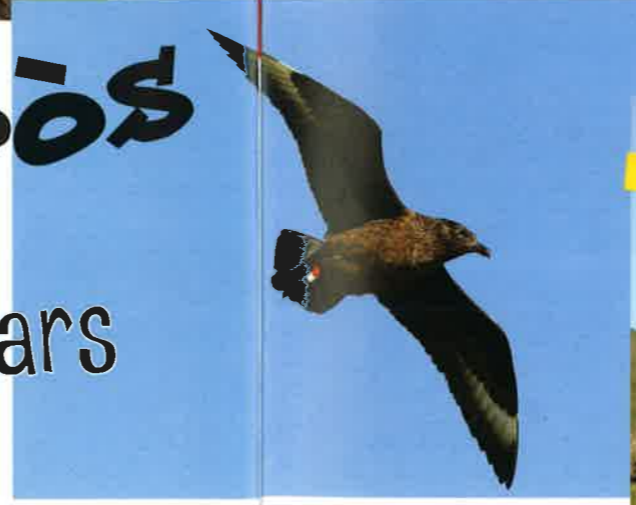
Quand un autre ausèl se ven aventurar sus lor territòri, lo defendon en cridant e en brandissent las alas.

E se un òme a lo malparat de s'aprochar un pauc tròp del nis, de segur, los proprietaris l'atacaràn.

A lara, per estalviar de se far atacar, val mai daissar estar l'estercorari gròs quand coa e passar pas per son territòri.

Pasmens, quand los estercoraris gròsses atacan l'òme, es plan rare que o fagan a còps de bèc. Se contentan de davalair en plombant per lo far fugir.

Per contra, amb los aucèls de mar, es pas parièr. Los martinòts o sabon, que per se noirir, los estercoraris gròsses esitan pas a los tuar e a los manjar. Atacan los gavians tanben per lor panar los peisses qu'an pescats.

Un nis cavat per tèrra.

Tot còp, se'n pòt observar per las còstas de l'Atlantic, e sovent en Corsega del Sud, en ivèrn solament. Riscam pas de nos far atacar perque se reproduisson pas en çò nòstre. Se van reproduir puslèu dins las illas de l'Atlantic nòrd.

Tèxte e fòtos Fred Lavail